

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15Csp/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5725200747
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:5725200747.1

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, IČ: 043 55 211, so sídlom námestí T.G.Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, právne zastúpeného JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, IČO: 42 185 190, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava – mestská časť Dúbravka proti žalovanej: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXXX/X, XXX XX A. – D., o zaplatenie 100,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žiadna zo strán sporu **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou dňa 14.03.2025 na Okresnom súde Martin sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť istinu 100,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 100,- EUR od 26.04.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100,- EUR. Pri registrácii uviedla svoje údaje o odoslaní žiadosti o poskytnutie úveru, žalovaná zároveň potvrdila, že súhlasí so Smlouvou o úvère č. 626290 ako aj Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zároveň potvrdila, že údaje žalobcovi ako veriteľovi poskytla sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o úvère č. 626290 zo dňa 28.03.2022 žalobca ako veriteľ poskytoval žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 100,- EUR, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 21,- EUR, a to do 21 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle Smlouvy o úvère sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatom, čo predstavuje sumu vo výške 21,- EUR. Vzhľadom na to, že žalovaná si neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej Smlouvy o úvère, stal sa jej dlh splatným dňom 25.04.2022. Dňa 03.01.2025 bola žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalovaná ku dňu podania žaloby neuhradila žiadnu platbu. Žalobca si zároveň uplatnil voči žalovanej zákonný úrok z omeškania.

2. Súd zistil, že žalovaná je k trvalému pobytu prihlásená na adrese A. – D., B. C. XXXX/X. Súdu sa nepodarilo doručiť žalobu žalovanej na túto adresu a ani sa nepodarilo zistiť inú adresu žalovanej prostredníctvom mestskej polície. Podľa oznámenia mestskej polície, žalovaná na uvedenej adrese nie je známa, čo potvrdila predsedníčka SVB p. E.. Zároveň uviedla, že takúto osobu nepozná, nikdy v uvedenom bytovom dome nebývala. Mestskej polícii sa nepodarilo zistiť inú adresu žalovanej.

3. Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 05.08.2025 v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovanej. Žalobca a právna zástupkyňa žalobcu sa ospravedlnili, súhlasili, aby z dôvodu hospodárnosti konania súd konal v ich neprítomnosti a rozhodol v zmysle predložených listinných dôkazov. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, zásielku v odbernej lehote neprevzala, svoju neprítomnosť na pojednávaní písomne neospravedlnila, z toho dôvodu súd podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Smlouvou o úvere č. 626290 zo dňa 28.03.2022, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru platnými dňa 28.03.2022, výzvou na okamžité uhradenie dlžoby pred začatím súdneho konania zo dňa 03.01.2025, výpisom z registra úpadcov, výpisom z obchodného registra vedeného Krajským súdom v Brne a zistil nasledovné:

5. Smlouva o úvere č. 626290 zo dňa 28.03.2022 bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou. Smlouva o úvere mala byť zmluvnými stranami podpísaná dňa 28.03.2022 o 12.39 hod. elektronicky. Podľa čl. II ods. 2 veta druhá uvedenej Zmluvy okamihom, v ktorom veriteľ poskytne spotrebiteľovi úver podľa tejto Zmluvy sa Zmluva stáva platnou a účinnou a všetky podmienky tejto Zmluvy sa považujú za oboma stranami odsúhlasené. Podľa čl. III Smluvy o úvere „Špecifikácia úveru“, žalobca poskytol žalovanej jednorazový bezúčelový úver vo výške 100,- EUR. Poplatok za poskytnutie úveru bol stranami dohodnutý vo výške 21,- EUR: Žalovaná sa zaviazala celkový dlh s poplatkom t.j. sumu 121,- EUR vrátiť žalobcovi jednorazovo v lehote 21 od poskytnutia úveru. Splatnosť úveru nastala dňa 18.04.2022. Ročná percentuálna miera nákladov úveru je 2.647,19 %.

6. Podľa čl. V Smluvy o úvere, žalovaná ako spotrebiteľ prehlásila, že súhlasí s obsahom Zmluvy, že bola pred uzatvorením Zmluvy oboznámená so Všeobecnými podmienkami poskytovania úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy a že k nim nemá žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa bodu 04 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa na úpravu vzťahov neupravených Zmlouvou ani Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky, hlavne príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch a Zákona na ochranu spotrebiteľa.

7. Žalobca výzvou zo dňa 03.01.2025 vyzval žalovanú na uhradenie sumy na základe Zmluvy o úvere č. 626290 uzavretej dňa 28.03.2022 v celkovej výške 299,59 EUR spolu s trovami právneho zastúpenia vo výške 77,34 EUR, čiže v celkovej výške 376,93 EUR v lehote splatnosti do 15.01.2024. Výzva bola žalovanej adresovaná na adresu A., F. G. XXXX/XX, pričom odoslanie tejto výzvy súdu nebolo preukázané.

8. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

9. V predmetnom spore ide o konanie s cudzím prvkom. Súd preto v prvom rade posudzoval, či v danej veci je daná právomoc súdov Slovenskej republiky.

10. Je nesporné, že Zmluva o úvere č. 626290 zo dňa 28.03.2022 je spotrebiteľskou zmluvou. Z obsahu Zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú žalobcom, ktorý pri uzavretí Zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaná pri uzavretí Zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, Zmluvu uzatvorila ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. „formulárové zmluvy“).

11. Zo Zmluvy o úvere zo dňa 28.03.2022 je nepochybne zrejmé, že žalobca je právnickou osobou podnikajúcou na území Českej republiky, kde má umiestnené aj svoje sídlo (na území Slovenskej republiky nemá založenú organizačnú zložku). Zmluva o úvere bola uzatvorená podľa českého právneho poriadku so žalovanou, ktorá v danom čase aj v súčasnosti má evidovaný trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

12. Z uvedených dôvodov je vo veci daná právomoc slovenským súdom pre toto konanie.

13. Podľa bodu 23 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím. I), čo sa týka zmlúv, ktoré uzavreli osoby považované za slabšie strany, tieto osoby treba chrániť kolíznymi normami, ktoré chránia ich záujmy lepšie, než ich chránia všeobecné normy.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len spotrebiteľ) s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len podnikateľ) sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že je podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

15. Podľa čl. 6 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odkloniť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

16. Následne súd posudzoval, aké rozhodné právo má byť aplikované na predmetný prípad. Článok 6 Nariadenia Rím I. nezakazuje voľbu práva v spotrebiteľských sporoch, avšak voľba práva nemôže zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytuje právny poriadok krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa. V zmysle čl. 3 ods. 1 Nariadenia Rím I. voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

17. V predmetnej veci podľa bodu 04 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru na právny vzťah sa má vzťahovať právo Českej republiky. V konaní nebolo preukázané, aby uvedená voľba práva bola so žalovanou ako spotrebiteľom individuálne dojednaná. Nebolo preukázané, aby medzi zmluvnými stranami prebehli predzmluvné jednania týkajúce sa voľby práva resp. aby žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť ovplyvniť znenie uvedeného bodu Všeobecných podmienok poskytnutia úveru resp. aby mohla ovplyvniť ustanovenia Zmluvy o úvere. Tiež nebolo preukázané, aby žalobca žalovanú poučil, že ochranu mu poskytnú aj normy právneho poriadku Slovenskej republiky, kde má svoje bydlisko. Uvedená voľba práva tiež nezodpovedá voľbe práva podľa článku 3 ods. 1 Nariadenie Rím, pretože nebola urobená výslovne v ustanoveniach Zmluvy (ale vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru) a ani okolnosti prípadu nenasvedčujú, aby medzi zmluvnými stranami došlo k voľbe práva. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje hlavne na to, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá elektronicky. Na základe uvedeného súd považoval dotknuté ustanovenia všeobecných podmienok zmluvy za neprijateľné resp. neplatnú zmluvnú podmienku.

18. Okrem toho súd uvádza, že žalovaná ako spotrebiteľ má nepochybne postavenie slabšej strany sporu, a preto ju nemožno zbaviť ochrany, ktorú jej poskytuje právny poriadok krajiny jej obvyklého pobytu spotrebiteľa. Žalovaná v čase uzavretia Zmluvy ako aj v súčasnej dobe je občanom Slovenskej republiky a má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

19. Vzhľadom na uvedené poukazujúc na článok 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia Rím I má súd za to, že v danom prípade rozhodným právom je právny poriadok Slovenskej republiky, keďže žalobca smeruje svoju činnosť aj na územie Slovenskej republiky.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods.2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

23. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

25. Podľa § 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka, alebo poskytne úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a písm. l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a písm. m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančné inštitúcie a podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

26. Podľa § 11 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená Zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie ak by neexistoval dôvod neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

27. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, § 3, § 4, § 6, § 7 ods. 1, ods. 2, § 16 až 42, § 8, § 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až písm. v), ods. 9 až ods. 11, § 11, § 12, § 14, § 16, § 17, § 19, § 20 ods. 2 až ods. 8, § 23 a § 25.

28. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úhradu, pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom len na základe povolenia pre iného veriteľa udeľovaného Národnou bankou Slovenska.

29. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

32. Na základe Zmluvy o úvere zo dňa 28.03.2022 žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 100,- EUR a žalovaná sa zaviazala túto pôžičku vrátiť spolu s poplatkom 21,- EUR t.j. v celkovej výške 121,- EUR do 21 dní t.j. termín splatnosti bol dohodnutý na deň 18.04.2022. S poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. l) Zákona č. 129/2010 Z.z. preto nejde o spotrebiteľský úver podľa uvedeného Zákona o spotrebiteľských úveroch ale ide o úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

33. Žalobca poskytoval úvery na území Slovenskej republiky, pričom ide o tzv. iného veriteľa podľa § 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to z dôvodu, že predmetný úver spĺňa podmienku uvedenú v § 1 ods. 3 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň nespĺňa podmienky uvedené v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a písm. m) až r) uvedeného zákona. Žalobca ako iný veriteľ nedisponuje povolením podľa § 24 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch udeleným Národnou bankou Slovenska, ktoré by ho oprávňovalo poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom. Ustanovenie § 24 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch pritom obsahuje výslovný zákaz poskytovania takýchto úverov bez príslušného povolenia. V zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom vzťahuje ustanovenie § 1 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na webovej stránke Národnej banky Slovenska „subjekty.nbs.sk“ súd zistil, že žalobca nemá povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľa na území Slovenskej republiky. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch je preto predmetná Zmluva o úvere neplatná, keďže žalobca ako iný veriteľ poskytoval úvery na území Slovenskej republiky bez príslušného povolenia. Ide o absolútnu neplatnosť, na ktorú súd prihliada aj bez návrhu.

34. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy a nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

35. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

36. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa kedy k nemu došlo.

37. V predmetnej veci bol uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, preto súd posudzoval v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka z úradnej povinnosti, či nárok žalobcu je alebo nie je premlčaný.

38. V Zmluve o úvere zo dňa 28.03.2022 bola dohodnutá splatnosť úveru dňa 18.04.2022. Predmetnú Zmluvu súd vyhodnotil ako neplatnú. Žalobcovi tak neprislúcha nárok na vrátenie úveru z neplatnej Zmluvy, možné by bolo uvažovať jedine o vydaní bezdôvodného obohatenia, avšak s prihliadnutím na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, kedy súd pri spotrebiteľovi musí prihliadať, či žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný, možno konštatovať, že ak žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky dňa 28.03.2022, nasledujúci deň začala plynúť subjektívna premlčacia lehota a táto uplynula najneskôr dňa 28.03.2024. Keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 14.03.2025 možno konštatovať, že žalobou uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný.

39. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a premlčanie nároku žalobcu súd žalobu zamietol. Zároveň súd poukazuje na rozhodnutia v obdobných veciach napr. Krajského súdu v Žiline 10CoCsp/47/2023 alebo 8CoCsp/4/2024.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. O trovách konania rozhodol súd podľa citovaných ustanovení. Žalobca bol v konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Úspešnej žalovanej preukázateľné trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Martine, dňa 05.08.2025

JUDr. Alena Káčeriková
sudkyňa